

[Ministeren for kulturelle anliggender]

den og spidsen, toppen eller eliten. Jeg er meget tilfreds med at høre den sidste sætning i hr. Bjørn Elmquists indlæg, at han ønsker at undgå den overdrevne kommerialisering, som vi alle ønsker det. Den kan jeg helt og aldeles tilslutte mig.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen havde mange gode og udmærkede ideer, som jeg har noteret mig og vil huske. Jeg er ikke helt så pessimistisk som fru Marianne Bentsen-Pedersen. Der er næsten altid lige god grund til i enhver situation at være optimist eller pessimist. Man kan enten vælge at glæde sig over, at 40 pct. er aktive, eller man kan vælge at sørge over, at så må altså 60 pct. være passive. Når jeg glæder mig over de 40 pct., er det, fordi det er en stigning fra 15 pct. i løbet af et overskueligt tidsrum.

Jeg er umådelig enig med fru Marianne Bentsen-Pedersen i, at vi må gøre en særlig indsats for handicappede. Jeg har i mit indlæg talt om de nye brugergrupper, og det er mange; det er dels handicappede, det er dels ældre mennesker, som ikke tidligere har befundet sig godt på en idrætsplads, men til hr. Tinning kan jeg sige, at det er også børn, og det er også kvinder. Kvinder bliver ofte ofattede af begrebet minoriteter, fordi kvinder kan have særlige behov med hensyn til de faciliteter og muligheder, der bydes.

Når hr. Tinning finder redegørelsen svag og slatten, er det en fortolkning, der står for hr. Tinnings regning. Jeg synes nok, at vi i meget høj grad er opmærksomme på disse spørgsmål.

Den svenske undersøgelse er mig ganske bekendt. Og hvad gør vi ved den? Ja, vi prøver på at skabe stadig flere faciliteter, stadig mere decentralt i stadig større tæthed til nærmiljøet, men her må enhver også være klar over, når man inkvisitorisk siger til idrættens minister: hvad vil den minister gøre ved det? at dette er netop de spørgsmål, der skal løses i nærmiljøet. Det er netop den politik, vi gerne vil føre på vores idrætsområde, at vi vil decentralisere og derved lægge ansvaret ud til lokalsamfundene.

Til hr. Kruse Rasmussen kan jeg sige, at jeg ser meget gerne også forskningsinstitutter, jeg ser meget gerne idrætsmedicin. Jeg har gjort opmærksom på det mange gange, når jeg har talt og skrevet om idrætsforhold, men jeg har lyst til at sige, at vi i kulturministeriet allerede støtter forskningsaktiviteter. Jeg så

også gerne et idrætsmedicinsk institut og et idrætssociologisk institut. Det kan ikke være rimeligt, at det offentlige skal bruge meget store midler på at skabe idrætsfolk og muligvis overse uønskede uheldige virkninger, som kan være skadevoldende, og som kan ødelægge dem menneskeligt, og desuden føre til nye offentlige udgifter. Så dér er vi aldeles enige.

Hr. Tinning er utilfreds med, at jeg ikke er tilstrækkelig politisk i min redegørelse. Her må jeg minde om, at hr. Flemming Jensen synes, jeg er til det utålelige politiserende og ideologiserende. Så har vi vel et billede af, hvordan vi udtrykker os i de forskellige partier med hensyn til vores tanker om idrætten.

Jeg synes, det har været meget væsentligt at få en så indgående debat, som vi har haft i dag. Jeg er blevet spurgt af nogle af ordførerne, hvad jeg ville komme med af mere konkrete ting i forhold til de mere almene overvejelser, som redegørelsen rummer. Her til er svaret igen dette, at den konkrete udformning skal foregå decentralt, og den skal foregå i organisationerne. Her er det virkelig en balancekunst, som jeg synes er umådelig vigtig: at vi som politikere er til rådighed, er til rådighed med interesse, med engagement, med at skaffe de økonomiske midler – i det omfang, det nu er os muligt – men at vi ikke blander os ind i de måder, hvorpå idrætten selv ønsker at organisere sig og ønsker at virkeliggøre sine ønsker.

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil godt have lov til at starte anden omgang med at nævne det, jeg ikke nåede at få sagt i første omgang, hvor jeg var inde på at tale om idrætsundervisningen. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får realiseret ønsket om udvikling og fornyelse. Derfor må vi i de kommende år – det har undervisningsministeren jo også været inde på – ofre stor opmærksomhed på idrætslæreruddannelsen. Jeg har måske en lille idé, der kan bruges. Med hensyn til uddannelsesinstruktører, idrætslærere osv. kunne man jo overveje, om man kunne benytte nogle af de folkeskoleseminarier, der har været talt en del om det sidste års tid eller to at man eventuelt skulle nedlægge. Hvis det skulle ske, kunne man måske overveje, om nogle af dem kunne bruges til idrætslige formål. Jeg tror, at flere lokalsam-